

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) ส่วนอำนวยการ โทร. ๐ ๗๗๒๓๗ ๕๔๑๖

ที่ ทส.๑๖๒๔.๑/ ๕๕๓ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

เรียน ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน
ป่าไม้จังหวัดทุกจังหวัด

สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส.๑๖๐๖.๔๓/ ๙๐๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(นายเลิศศักดิ์ สุนทรกุล)

ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี)

16/1/60

ส่วนอำนวยการ
รับที่ ๒๓๐
วันที่ 31 ม.ค. 2560
เวลา

ปฏิบัติราชการป่าไม้
วันที่ 17/1
31 ม.ค. 2560

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักแผนงานและสารสนเทศ โทร.๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ ต่อ ๕๐๓๔
ที่ ทส ๑๖๐๖.๔๓/ ๙๐๓ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วย
การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักแผนงานและสารสนเทศ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๖.๔๓/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ มาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามรายละเอียดในข้อ ๓.๒ และแบบฟอร์มที่กำหนดตามเอกสารแนบ แล้วส่งข้อมูลให้สำนักแผนงานและสารสนเทศภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ไว้รับ ผอ. สอผ.ที่ 11 (สญ.)

- เมื่อไปงดทราบ

- กรมป่าไม้ (เพื่อสรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการ

มนุษย์และชีวมณฑลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา

วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่

(นายจเรศักดิ์ นันตะวงษ์)

รองอธิบดีกรมป่าไม้

ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้

1/๒๕๖๐

- เห็นชอบแล้ว (ไว้รับ ทุกสำนัก / ไม่ใช้ด้วยชุด เมืองททท.)

- เมื่อไปงดพิจารณา

1/2 1/3/60

(นางสาวปานทิพย์ ปลอดแก้ว)

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

(นายวิจิตร เกิดตม)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

1/2

1/2

๐ 2 กาย ๒๕๖๐

(นายเลิศศักดิ์ สุนทรกุล)

ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้

บันทึกข้อความ

ห้องรองอธิบดีกรมป่าไม้ (นายจเรศักดิ์)
เลขรับ..... M๔๐
วันที่รับ..... ๑๘ ม.ค. ๒๕๖๐
เวลา.....

ส่วนราชการ สำนักแผนงานและสารสนเทศ ส่วนความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ โทร. ๕๐๓๔

ที่ ทส ๑๖๐๖.๔๓/ ๑๗๖

วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ตามที่ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑลฯ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชมีหนังสือ ด่วนที่สุด ทส ๐๙๐๕.๕๐๔/๒๗๙๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เรียนเชิญอธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวเข้าร่วมประชุม ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมอาคารกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กรมป่าไม้ได้มอบหมายให้นางสาวปรารถนา มีสินเจริญ นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ และนางสาวปิยะฉัตร ช่วยปลอด นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ ส่วนความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ สำนักแผนงานและสารสนเทศ (สพส.) เข้าร่วมประชุม ทั้งนี้ การประชุมได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ในการนี้ สพส.จึงขอเรียนสรุปผลการประชุม ดังกล่าว ดังนี้

๑. กระทรวงศึกษาธิการ มีคำสั่ง ที่ สป.๑๒๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) และองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการมนุษย์และชีวมณฑล ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) โดยมีอธิบดีกรมป่าไม้เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการส่วนวิเทศสัมพันธ์ (เดิม) สำนักแผนงานและสารสนเทศเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ เอกสารแนบ ๑

๒. การประชุม ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๒.๑ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยมีมติที่ประชุม ให้ผู้แทนกรมป่าไม้ประสานงานและเชิญผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูป่าไม้และการจัดการป่าชุมชนเข้าร่วมการประชุม ในครั้งต่อไปด้วย

๒.๒ รับทราบรายงานการรับรองปฏิญญาลิมา (Lima Declaration) และแผนปฏิบัติการลิมา (Lima action plan) สำหรับ ปี ค.ศ.๒๐๑๖-๒๐๒๕ จากที่ประชุม World Congress of Biosphere Reserve ครั้งที่ ๔ ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติฯ อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์โครงการมนุษย์และชีวมณฑล ค.ศ.๒๐๑๖-๒๐๒๕ และแผนปฏิบัติการลิมา ค.ศ.๒๐๑๖-๒๐๒๕ เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าวอยู่ในขณะนี้

๒.๓ รับทราบความคืบหน้าในการเตรียมการจัดประชุมเครือข่ายพื้นที่สงวนชีวมณฑลในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ ๑๑ (11th Southeast Asia biosphere Reserves Network (SeaBRnet Meeting) โดยประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพร่วมกับประเทศมาเลเซียในการจัดประชุม SeaBRnet Meeting ครั้งที่ ๑๑ ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ ทั้งนี้ ประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมฯ ครั้งที่ ๑๐ มาแล้วเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ที่ประชุมมีข้อเสนอแนะให้ประเทศไทยมีบทบาทในการกำหนดรายละเอียดในสารัตถะของการประชุมฯ รวมทั้งให้มีการนำเสนอข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องของคู่สาธารณชนด้วย

๒.๔ พิจารณาการเสนอพื้นที่สงวนชีวมณฑลแห่งใหม่ของประเทศไทย โดยคณะกรรมการคัดเลือกพื้นที่เพื่อเสนอเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลแห่งใหม่ได้มีการประชุมฯ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เสนอพื้นที่ ๒ แห่ง คือ ๑.พื้นที่ดอยเชียงดาว จ.เชียงใหม่ และ ๒.พื้นที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จ.สตูล โดยที่ประชุมฯ ให้ความเห็นชอบต่อการเสนอพื้นที่ทั้ง ๒ แห่งดังกล่าวข้างต้น โดยขอให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมสำหรับการเสนอพื้นที่อื่นๆ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น พื้นที่ลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าพรุ เป็นต้น เอกสารแนบ ๒ รวมทั้งขอให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อพื้นที่ที่มีความสำคัญและมีคุณสมบัติเหมาะสมในการเสนอเป็นพื้นที่สงวนฯ อย่างเป็นทางการ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ในอนาคต ทั้งนี้ ประเทศไทยมีพื้นที่สงวนชีวมณฑลที่ขึ้นทะเบียนแล้ว ๔ แห่ง คือ ๑.เขตสงวนชีวมณฑลสะแกราช ๒.เขตสงวนชีวมณฑลแม่สา - คอกม้า ๓.เขตสงวนชีวมณฑลห้วยทาก และ ๔.เขตสงวนชีวมณฑลระนอง อนึ่ง การเสนอพื้นที่เพื่อเป็นสงวนที่สงวนชีวมณฑล นั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบในฐานะเจ้าของพื้นที่มีโอกาสที่จะได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งเงินทุนนานาชาติต่างๆ ในอนาคตอย่างมาก ทั้งในรูปแบบของงบประมาณ ความช่วยเหลือทางวิชาการและเทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้ง การของบประมาณประจำปี ในการสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่เนื่องจากมียุทธศาสตร์โครงการมนุษย์และชีวมณฑล ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๒๕ และแผนปฏิบัติการลิมา ค.ศ.๒๐๑๖-๒๐๒๕ รองรับดำเนินการ

๒.๕ พิจารณาปรับปรุงองค์ประกอบของคณะทำงานโครงการมนุษย์และชีวมณฑลที่ประชุมฯ พิจารณาและเห็นชอบให้ปรับปรุง (ร่าง) องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและการบูรณาการในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เอกสารแนบ ๓

๓. จากสรุปผลการประชุมฯ ข้างต้นสำนักแผนงานและสารสนเทศ (สพส.) พิจารณาแล้ว เพื่อให้การดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับกรมป่าไม้ จึงนำเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ดังนี้

๓.๑ มอบหมายให้ส่วนความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ/ สผส. เป็นผู้รับผิดชอบหลักในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง รวมทั้ง มอบหมายเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า และสำนักจัดการป่าชุมชนเข้าร่วมการประชุม ในครั้งต่อไป ไปตามมติที่ประชุม รายละเอียดในข้อ ๒.๑

๓.๒ ลงนามในหนังสือแจ้งเวียนรายงานการประชุม ที่แนบมาพร้อมนี้ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ที่สนใจเสนอพื้นที่สงวนชีวมณฑลแห่งใหม่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ ตามรายละเอียดเอกสารแนบ ๒ ให้ สผส. รวบรวมข้อมูลส่งฝ่ายเลขานุการเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นางยุวดี ดิงงามเลิศ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ

กองอนุรักษ์
กรมป่าไม้

(นายจเรศักดิ์ นันตะวงษ์)

รองอธิบดีกรมป่าไม้

ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้

ข้อมูลโดยสรุปของพื้นที่สงวนชีวมณฑล

ชื่อพื้นที่สงวนชีวมณฑล	ดอยเชียงดาว
ที่ตั้ง	อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
ขนาดพื้นที่	เขตแกนกลาง 9,187.36 ha แนวกันชน 43,402.24 ha เขตรอบนอก 15,574.88 ha รวมพื้นที่ 68,164.48 ha
ความโดดเด่นทางกายภาพ	ภูมิประเทศประกอบด้วยเทือกเขาสูงชัน สลับซับซ้อน ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดดอยหลวงเชียงดาว สูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 2,225 เมตร ซึ่งสูงเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศไทย บนยอดดอยเชียงดาวมักมีเมฆหมอกปกคลุมอยู่ตลอดเวลา สภาพโดยทั่วไปเป็นภูเขาหินปูน จึงประกอบด้วยหุบเขาและโพรงถ้ำ มีถ้ำใหญ่ที่สวยงาม คือ ถ้ำเชียงดาว เปิดให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินจากที่ทำการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไปยังดอยหลวงเชียงดาว โดยเส้นทางปางวัว-อ่างสูง ช่วงเดือนมกราคมสามารถชมดอกนางพญาเสือโคร่งบาน บริเวณหน่วยจัดการต้นน้ำแม่ตะมาน
ความหลากหลายทางชีวภาพ	พบระบบนิเวศป่าดิบแล้ง ป่าผสมผลัดใบ ป่าสนเขา ป่าดิบเขา ทุ่งหญ้า มีระบบนิเวศที่เป็นแหล่งพรรณไม้เขตอบอุ่นและกึ่งอัลไพน์แห่งเดียวในประเทศ ดอยเชียงดาวเป็นแหล่งของพันธุ์พืชหายาก พืชถิ่นเดียว และพืชใกล้สูญพันธุ์ 50 ชนิด เช่น ค้อเชียงดาว เทียนเชียงดาว ชมพูเชียงดาว กุหลาบขาวเชียงดาว ก่วมเชียงดาว ดินเปิดเชียงดาว หรีดเชียงดาว ขาวปิ่น เทียนนกแก้ว เอื้องศรีเชียงดาว สิงโตเชียงดาว เป็นต้น พบสัตว์ป่าสงวน 2 ชนิด ได้แก่ เลียงผา และกวางผา สัตว์เฉพาะถิ่นที่พบเพียงแห่งเดียวในประเทศ นกใกล้ฟ้าหางกลางขวาง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 150 ชนิด สัตว์ปีก 383 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 91 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 48 ชนิด
สังคมโดยรอบพื้นที่	มีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์ คือ ม้ง มูเซอ ลีซอ ปกาเกญอ และชาวไทยพื้นเมืองภาคเหนือ ซึ่งแต่ละกลุ่มมีวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ การแต่งกาย ภาษาพูด และวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติในพื้นที่สงวนชีวมณฑล

<p>ศักยภาพรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>พื้นที่ดอยเชียงดาว ในปัจจุบันเป็นพื้นที่ที่รองรับโครงการศึกษาวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ สถานีวิจัยสัตว์ป่าเชียงดาว กลุ่มงานวิชาการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 ดอยเชียงดาว เป็นภูเขาหินปูน ที่มีพืชเฉพาะถิ่น พืชหายาก และพืชเขตอบอุ่น หลากหลายชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ นั้นเป็นตัวอย่างต้นแบบ (type specimens) ของนักพฤกษศาสตร์ มีการฟื้นฟูป่าต้นน้ำโดยหน่วยจัดการต้นน้ำแม่ตะมาน จำนวน 14,000 ไร่ พร้อมกับการสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์กับชุมชนในพื้นที่ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีโครงการขยายผลโครงการหลวงจำนวน 3 โครงการในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาวมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เดินขึ้นยอดดอยเชียงดาวให้เป็นไปตามความสามารถในการรองรับได้ของนักท่องเที่ยว และมีการใช้กลไก Payment for Ecosystem Services (PES) ระหว่างผู้จ่ายคือสำนักงานประปา และผู้รักษาระบบนิเวศคือชุมชนในพื้นที่ ในด้านสังคมและวัฒนธรรม มีชุมชนโดยรอบพื้นที่ ซึ่งสามารถมีการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p>	<p>พื้นที่ดอยหลวงเชียงดาวเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยพืชเฉพาะถิ่น พืชหายากและใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งเป็นความท้าทายในการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยรอบพื้นที่ เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่แกนกลาง</p>

ข้อมูลโดยสรุปของพื้นที่สงวนชีวมณฑล

ชื่อพื้นที่สงวนชีวมณฑล	ตะรุเตา
ที่ตั้ง	อ. ละงู จังหวัดสตูล
ขนาดพื้นที่	เขตแกนกลาง 149,000 ha แนวกันชน 1,340 ha เขตรอบนอก 315,713 ha รวมพื้นที่ 353,600 ha
ความโดดเด่นทางกายภาพ	เป็นหมู่เกาะ เฉพาะพื้นที่อุทยานที่เป็นพื้นที่แกนกลางมี 51 เกาะ แบ่งเป็น 2 หมู่เกาะใหญ่คือหมู่เกาะตะรุเตาและหมู่เกาะอาดัง-ราวี ทั้งเกาะตะรุเตาและเกาะอาดัง-ราวี พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ธรณีสันฐานของตะรุเตา กลุ่มหินตะรุเตาเป็นชั้นหินที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย (อายุ 500 ล้านปี มหายุคแคมเบรียน)
	จุดดึงดูดด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ จุดดำน้ำชมปะการังบริเวณเกาะยาง, ชายหาดและแนวปะการังหน้าหาดทรายขาว เกาะราวี ลานกางเต็นท์อ่าวสน เกาะหินงาม กองหินจาบัง
ความหลากหลายทางชีวภาพ	พื้นที่ป่าบนภูเขาหินปูนและพื้นที่ด้านล่างของเกาะ สังคมพืชที่พบได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าเบญจพรรณ ป่าชายเลน ป่าชายหาด ป่าพรุ ป่าละเมาะ และป่ารุ่นสอง แนวปะการังขนาดรวม 12 ตร.กม. สำรวจพบปะการัง 127 ชนิด ความหลากหลายของชนิดพันธุ์ในพื้นที่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 30 ชนิด นก 268 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 30 ชนิด นอกจากนี้ยังพบสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก แมลง สัตว์น้ำจืด ปะการังและสัตว์ทะเลต่างๆ
สังคมโดยรอบพื้นที่	ประชากรบนฝั่งเป็นชาวไทยเชื้อสายมลายู นับถือศาสนาอิสลาม และชาวไทยพุทธ ภาษาในพื้นที่ใช้ภาษาไทย และภาษาอูรักลาไวย์ สำเนียงคล้ายมลายู ในพื้นที่สงวนชีวมณฑลมีประชากรประมาณ 20,291 คน อาชีพทำประมงขนาดเล็ก ทำสวนยาง สวนปาล์มน้ำมัน และธุรกิจส่วนตัว ชาวเลบนเกาะหลีเป๊ะ (อูรัก ลาไวย์) มีวิถีประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง อาทิ ประเพณีลอยเรือ
ศักยภาพรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืน	อุทยานแห่งชาติตะรุเตาเป็นมรดกอาเซียนในปี พ.ศ. 2517 มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในฐานะแหล่งที่อยู่อาศัยและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ พื้นที่ศึกษาวิจัยระบบนิเวศทางทะเล มีศูนย์ศึกษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาติทางทะเล จังหวัดตรังเป็นหน่วยงานด้านการวิจัยและถ่ายทอดความรู้

	<p>การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ทั้งตามวิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่นการสัญจร และการจอดเรือหลบลมไม้ได้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติอย่างรุนแรง แต่ในเขตของการท่องเที่ยวทางทะเล เช่น การดำน้ำชมปะการังจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการควบคุมการใช้ประโยชน์ เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นความท้าทายในการรักษาระบบนิเวศ ภูมิทัศน์ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>
<p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p>	<p>พื้นที่ตะรุเตามีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจทั้งด้านธรรมชาติและสังคม ในฐานะแหล่งของชั้นหินที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายตั้งแต่สังคมพืชถึงแนวปะการัง และอดีตเคยเป็นพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการราชทัณฑ์ ความท้าทายในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และกิจการการท่องเที่ยวทางทะเล โดยเฉพาะในพื้นที่เกาะหลีเป๊ะ หากสามารถ</p>
	<p>สร้างความร่วมมือด้านการอนุรักษ์ได้จะเป็นความสำเร็จของการสร้างการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการรักษาอัตลักษณ์ของตะรุเตาอย่างยั่งยืน</p>